

Spre cei plecați dintre noi, ne îndreptăm, în momentul creștinesc al aducerii aminte, atât cu lucidă nostalgie după prezența lor, cât și cu firească liniștire că au ajuns "la un liman de tihnă și împăcare", înspre care trimitem cuvintele blânde și calde ale recunoștinței.

În fiecare lună octombrie întâmpinăm un nou an universitar și lăsăm la bustul așezat în holul Facultății de Drept a Universității "Titu Maiorescu" florile amintirii noastre.

Însă în această lună octombrie a anului 2013 vom face mai mult. Ne vom aminti că au trecut șapte ani de la tulburătoarea moarte a Profesorului Avram Filipaș.

Memoria, acest depozitar tainic al vieții noastre, ne conduce pe noi toți, profesori, absolvenți, studenți, prieteni, cunoscuți spre sala de curs, locul în care Profesorul Avram Filipaș ne-a luminat timp de 36 de ani, problemele juridice, filosofice, sociale ale dreptului penal.

Multiple sunt ipostazele în care cunoaștem un om, dar constant și cu înțâietate chipul dascălului, împătimit de carte și de dorința împărtășirii ei, îndeosebi pe calea expunerii orale, se detașează și rămâne drept împlinire a predestinării cerești.

Zeci de generații de studenți au fost fermecate de cursurile lui, în care evoca scânteietoare figuri clasice ale jurisconsultilor străini ce ne-au influențat legiuirile, alături de scilpitoare personalități juridice românești care au creat și dezvoltat ramura penală a dreptului românesc.

Cursurile Profesorului Avram Filipaș constituiau un sistem de gândire în continuă desfășurare și creație, în care prezenta pluridisciplinar registrul problematicii penale, explicita cu acirie chestiuni expuse la începutul orei sau relevate pe parcurs, elucida aspecte abordate pe loc cu dăruire didactică exemplară.

Captivante și deosebite, prelegerile sale transmit și astăzi strălucire personală și intensă emoție celor ce doresc să le cunoască, parcurgând cursul tipărit ce cuprinde rostirea de la

catedră a Profesorului Avram Filipaș.

Autoritatea profesorală și profesională nu a fost unica fațetă a personalității Profesorului Avram Filipaș, aceasta fiind susținută de o aptitudine discursivă încântătoare, de o intensă deschidere afectuoasă în relațiile cu oamenii și mai presus de acestea, de un fel propriu de a aborda acutele probleme sociale, juridice, în care acorda înaltă suveranitate argumentului uman.

Ne reamintim astăzi, dar nu cu întristare, ci cu reculegere senină că, în ziua de 9 octombrie 2006, Dumnezeu a întins brațele și l-a ridicat la El pe Profesorul Avram Filipaș, completând strălucirea dascălilor juriști plecați în veșnicie să pledeze pentru una dintre cele mai pasionante activități umane – Dreptul.

14.09.2013

Lector

Rodica Burdușel